

© Het Belang van Limburg / www.hbvl.be.

We Are Not... Lou Reed @ C-Mine Genk

23/10/2014 om 23:13 door Marc Vos



Deze website maakt gebruik van bestanden (zoals cookies) en andere technologieën. Door verder te surfen stemt u in met het gebruik hiervan. [Meer informatie \(http://www.mediahuis.be/surf-policy\)](http://www.mediahuis.be/surf-policy)

OK

Foto: Marc Vos

Winterslag 1

GENK - Op voorhand was ik behoorlijk wantrouwig en met de nodige scepsis ben ik op 15 oktober naar het concert van We Are Not... Lou Reed gegaan. Volslagen ten onrechte, moest ik al onmiddellijk bij het begin van het concert vaststellen, want de binnenkomer We're Gonna Have A Real Good Time Together werd zo goed en zo scherp gebracht dat we toch wel even goed recht in onze stoel gingen zitten! Tom Hannes zette namelijk vanaf heel in het begin een verschrikkelijk goede Lou Reed neer, zowel qua uiterlijk, mimiek als qua attitude. En bovenal, zijn stem leek griezelig veel op die van Lou Reed.

De periode van Reed die live werd gebracht was zijn artistieke hoogtepunt, met platen als Transformer, Berlin, Sally Can't Dance, Street Hassle, en ook de iconische lp The Velvet Underground & Nico uiteraard. Het was ook de tijd dat Reed eruit zag als een levend lijk, met een wit gezicht, veel zwarte mascara en een zonnebril. Hij zag er in die tijd ongezond, afgepeigerd en dreigend uit. En hij koketteerde met zijn drugsverslaving, zodat het soms moeilijk uit te maken was in welke mate het werkelijkheidsgetrouw was of niet. Doordat in deze voorstelling precies op deze topperiode gefocust wordt, werden er live enkel klassiekers en zeer goede nummers gebracht, gewoon al door het feit dat Reed in die periode bijna niets slechts maakte.

Alhoewel ik Lou Reed heel wat keer live aan het werk heb gezien, was ik te jong om deze glorieperiode (waar deze voorstelling over gaat) te hebben meegemaakt. Ik zag Lou Reed pas voor het eerst live in het begin van de jaren tachtig, de versie Lou Reed 2.0 eigenlijk. Toen was hij ook nog heel goed live, maar zijn beste werk op plaat lag toen al een tijdje achter hem, op enkele zeldzame klassiekers als New York en Songs For Drella na.

Afgezien van zijn verschrikkelijk goeie muziek toen, zag Lou Reed er toen bijna uit als een parodie op zichzelf, een stripfiguur bijna. En juist dat wordt door Tom Hannes uitermate goed neergezet. Hij brengt Lou Reed zoals hij was, een cynische, drugverslaafde, decadente rockster, met veel pretentie en weinig respect voor zijn groepsleden en zijn publiek, een arrogante klootzak eigenlijk. Let wel, ik ben een grote fan van Lou Reed, maar dan toch vooral van zijn geweldige en omvangrijke klassieke oeuvre, waarmee hij een zeer uitgebreid hoofdstuk in het grote geschiedenisboek van de rockmuziek heeft geschreven. Denken we maar aan The Velvet Underground met fantastische platen als het debuutalbum The Velvet Underground & Nico (dat niet zelden wordt opgevoerd als de beste rockplaat aller tijden), White Light/White Heat, de titelloze derde en Loaded, stuk voor stuk onmisbare platen voor de geïnteresseerde rockliefhebber. Vervolgens aan soloplaten als Lou Reed, Transformer, Berlin, Rock & Roll Animal, Live, Street Hassle, New Sensations, Live In Italy, New York en dan vergeet ik er waarschijnlijk nog een paar. En natuurlijk ook aan de samenwerking met John Cale op de plaat Songs For Drella, een zeer mooi eerbetoon aan Andy Warhol ('Drella' was de koosnaam voor Warhol, een samentrekking van dracula + cinderella, en dat zegt natuurlijk wel wat over hem)

Het concert in C-Mine duurde iets meer dan anderhalf uur en er werden 20 songs ten gehore gebracht, door een uitstekend tienkoppige band met buiten Hannes ook, een saxofonist-toetsenman, een toetsenman-gitarist, een bassist, een drummer, een geweldige leadgitarist, nog een gitarist en drie (achtergrond)zangeressen, waarvan twee ook een nummer zongen dat bij de VU gebracht werd door Maureen Tucker, en die soms ook nog blokfluit, bas of percussie speelden. Dat maakte dat deze groep een heel goeie, waarheidsgetrouwe (aan de cd's althans) sound neerzette, die Reed zelf niet echt kon brengen omdat hij indertijd in een kleiner bezetting optrad.

New York Conversation werd op de juiste cabareske, dandy-achtige wijze gebracht, Lady Day was gewoonweg af met die mooie sax en Caroline Says werd quasi perfect gespeeld met ook heel goeie achtergrondkoortjes. Rock & Roll*** werd enthousiast en uiteraard zeer rockend gebracht, met dezelfde bewegingen erbij als Lou Reed, alhoewel ik de indruk had dat Hannes nog wilder te keer ging dan Lou in zijn tijd (dat meen ik mij althans van concertbeelden te herinneren).

Ook I Am Waiting For The Man*** klonk precies zoals het moest : scherp en gevaarlijk, met de juiste, geniale Velvet Underground-drammerigheid. Femme Fatale*** was zeker ook een hoogtepunt en werd gezongen door Marianne Loots die daarmee op uitstekende wijze in de huid van Nico kroop en zowaar zong als een echte 'femme fatale'. Ook heel sterk waren Man Of Good Fortune (mooie decadente look met hoed) en The Bed, dat koud, somber en dreigend klonk net als op plaat, zelfs met die akelige stemmetjes op het einde.

De geweldige intro van Sad Song*** werd heel waarheidsgetrouw gebracht, kwaad en gemeen, met als contrapunt die mooie blokfluit, die het klaaglied perfect maakte. Street Hassle leek me niet zo vanzelfsprekend om te brengen, maar ze brachten het er heel goed vanaf, met die "sha la la la..."-koortjes en dat mooi parlando tussenstuk, maar het strafst was natuurlijk die ongelooflijke gelijkenis met Lou's stem. Afterhours*** bestond alleen uit de stem van Charlotte Vandermeersch, begeleid door een dun gitaartje, maar klonk wel exact zoals Moe Tucker dat op plaat deed, op dezelfde speelse toon met bijhorende verraderlijke inhoud. Walk On The Wild Side*** begon met een spoken word intro over de Velvet Underground, Andy Warhol en diens moeilijke relatie met Reed. Deze überklassieker werd op indrukwekkende manier gebracht met als orgelpunt die overbekende saxofoonsolo.

Heroin*** was een pletwals die afwisselend vertraagde en versnelde en nogal bevreedend klonk met die krassende vioolpartij, met Hannes die de woorden bijna uitspuwde, en met instrumenten die allemaal op hol slaan en uitmonden in die schreeuw op het einde. Akelig (en) goed. Tijd voor een beetje rustige schoonheid met Perfect Day*** dat misschien wel het mooiste nummer van de avond was. Ook grappig was dat hij het aankondigde met "I Feel Like Fucking Bono... Daarna volgden nog het heel funky Sally Can't Dance*** (funk is nochtans bijna niet in Reeds werk te vinden!) en een weergaloos Sweet Jane***, waarin de gitaar en stem een grootse Lou Reed neerzetten. Na de taart volgde nog de kers, in de vorm van een trio bisnummers : I'm Sticking With You (nogmaals met vrouwelijke zang), Vicious*** (een van mijn Lou favorieten), en als uitsmijter een oeverloos mooie kippevelversie van Satellite Of Love***.

Anderhalf uur hadden we dankzij deze teletijdmachine in het New York van de jaren zeventig vertoefd, en het was een aangename trip naar het verleden. Dat gevoel creëren was op zich al een sensatie. Het was dan ook schitterend hoe Tom Hannes de hele avond in zijn rol van Lou Reed bleef, ook tussen de nummers, en op die manier het concert toch naar een hoger niveau optilde.

Wie deze show nog wil zien, er zijn nog enkele speeldata in Limburg : op 25/10/14 in de Muze in Heusden-Zolder en op 03/03/15 in Palethe in Overpelt.

http://self-booking.ligatus.com/?utm_source=ligatus-de&utm_medium=placement&utm_content=logo&utm_campaign=branding (<http://self->



booking.ligatus.com/?utm_source=ligatus-de&utm_medium=placement&utm_content=text&utm_campaign=branding

Verlies dankzij Luminus geen verlofdag aan de offerte voor uw verwarmingsketel.

Uw offerte op maat.

Nieuwbouw studentenkamers: een veilige en zorgeloze belegging. Klik hier!

Studentenvastgoed in Gent

Hoogoplopende kortingen bij de beste hotels via Secret Escapes. Word gratis lid!

Tot 70% korting!

Advertentie  (<http://www.ligatus.be/>)

Jobat.be

Data Analyst (m/v)

Unique Finance



Senior Accountant - Antwerpen (M/V)

Fiducial Accountancy

Medewerker Crediteurenbeheer (m/v) - Antwerpen

Unique Finance



Elektrisch Bordenbouwer (m/v)

ENGIE Fabricom



Expert Life en Employee Benefits te Antwerpen

Azuro

GL Accountant - Turnhout

Unique Finance

Collection Officer - Mechelen

Unique Finance



Accounting & Reporting Consultant Leuven

SBB Accountants & Adviseurs

Welke job zoek je?

